

РЕШЕНИЕ

№ 11703

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1226** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. А. И., като пълномощник на В. О. Р. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №4585/14.10.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 106^{-ти} състав, по н.а.х. дело №5574/2023г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че делото не е попълнено с доказателства относно изпълнение на задължителната процедура по чл.189, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Сочи, че от административнонаказващия орган не е било съобразено правилото на чл.39, ал.4 във вр. ал.2 ЗАНН. Твърди, че законодателят е предвидил реда за издаване на електронни фишове да е приложим единствено при налагането на глоби в размер над 50 (петдесет) лева, а когато за нарушението се предвижда наказването на дееца да е с глоба от 50 (петдесет) лева или по-ниска, процесуалният ред е издаването на фиш, а при оспорване на същия съответно развиване на процедурата чрез съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и Наказателно постановление (НП). Според касатора първостепенният съд не е установил и друг съществен порок, изразяващ се в това, че

в Електронния фиш (ЕФ) не са посочени сроковете за подаване на възражения и за обжалването му пред компетентния съд – чл.189, ал.6 и ал.9 ЗДвП. По отношение начина на връчване на ЕФ, моли съда да сподели, че реално липсва документ за извършено надлежно връчване от компетентен орган, което го е лишило от възможността да посочи действителния извършител на нарушението. Претендира, че е допусната и неяснота относно субекта на нарушението, тъй като ЕФ е следвало да бъде издаден единствено на В. Р. в качеството му на управител на дружеството, а вместо това, същият е издаден на „Маркет Пул“ ООД. Смята, че не са спазени изискванията на чл.10, ал.1 и ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба №8121з-532/12.05.2015г.). Твърди, че допуснатите процесуални нарушения не могат да бъдат преодоляни в хода на съдебното производство и винаги съставляват предпоставка за отмяна на актувания ЕФ. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменен ЕФ Серия К №6855476, издаден от СДВР. Претендира разnosки за две съдебни инстанции.

С частна жалба адв. А. И., като пълномощник на В. О. Р. оспорва и ОПРЕДЛЕНИЕ №4149/04.12.2023г. на Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 106^{-ти} състав, по н.а.х. дело №5574/ 2023г., с което в производство по чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), съдът е оставил без уважение искането за намаляване на присъдените по делото разnosки за юрисконсултско възнаграждение до предвидения минимален размер, съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП) във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Посочва, че определеният размер от 120 (сто и двадесет) лева е прекомерен съобразно фактическата и правна сложност на спора.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), оспорва жалбата без да излага конкретни доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор С. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия К №6855476, на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП, на касатора В. О. Р., в качеството му на законен представител на „Маркет Пул“ ООД, е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 (петдесет) лева, за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕН ЕФ Серия К №6855476.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 09.01.2023г., в 13⁰⁴ часа, в [населено място], лек автомобил марка „М. АМГ ГЛЕ 53 4Матик купе“, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , се движил по [улица]до номер 459, с посока на движение от Околовръстен път към

[улица], със скорост от 68 км/ч., установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Автомобилът бил собственост на „Алианц Лизинг България“ ЕАД, като ползването му било предоставено на „Маркет Пул“ ООД, с управител В. Р.. Нарушението е било заснето с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON M2, представляваща одобрен тип видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. Решаващият състав е обосновал извод, че процесният ЕФ съответства по форма и съдържание на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП във вр. с §6, т.63 от Допълнителните разпоредби (ДР) и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Въз основа на събраните доказателства съдът е приел, че касаторът Р. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Установено е от представените справка и схема на Столична община, дирекция „Управление и анализ на трафика“, че скоростта на движение по [улица], в района на №459, с посока на движение от Околовръстен път към [улица] е 50 км/ч., като в участъка, посочен в ЕФ, не е въвеждано различно от общото ограничение на скоростта и не са поставяни пътни знаци В26.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 106-^{ти} състав.

С нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). В разглеждания случай е установено, че Р. е управлявал лек автомобил със скорост 68 км/ч. или с 18 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар АТСС CORDON M2. От представения снимков материал от паметта на техническото средство за отчетена скорост се установява, че скоростта на МПС на касатора при заснемането му е била 71 км/ч. В електронния фиш, е посочено, че установената стойност на скоростта на МПС е 68 км/ч., следователно в бланка серия „К“ е въведена установената скорост, намалена с допустимата грешка на уреда, генерирана автоматично от софтуера за обработка, изчислена на база допустима грешка за работа на техническото средство.

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал.4 на чл.189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ

заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В ал.5 - ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаване, обжалване и влизане в сила на ЕФ.

При това неоснователно е възражението на касатора за допуснато нарушение поради липса на посочване на това какви са сроковете за подаване на възражения пред директора на съответната структура на МВР и за обжалването му пред компетентния съд. В това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл.57, ал.1, т.13 (предишна т.10) ЗАНН, по отношение формата и съдържанието на санкционния акт. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само реквизитите посочени в чл.189, ал.4, второто изречение ЗДвП.

По смисъла на чл.39, ал.4 ЗАНН, „когато е извършено административно нарушение, независимо какво е то по вид, което е установено и заснето с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, ако това е предвидено в закон – в случая чл.189, ал.4 ЗДвП, овластените контролни органи могат да налагат, чрез издаването на електронен фиш административно наказание от вида „глоба“, само когато размерът на това наказание е над петдесет лева. При положение, че глобата е в размер от 10 до 50 лева, административното наказание се налага на основание чл.39, ал.2 ЗАНН. Електронният фиш и фишът по чл.39, ал.2 ЗАНН са различни по правното си естество и последици актове, които обективират различни волеизявления. Според легалните определения на §1, т.1 от ДР на ЗАНН и § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, „електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Това електронно волеизявление, подлежи на обжалване, независимо от вида и размера на наложеното с него административно наказание. Фишът по чл.39, ал.2 ЗАНН, не е електронно волеизявление. Ето защо, не се констатира допуснато процесуално нарушение относно реда за налагане на наказанието – глоба в размер на сумата от 50.00 лева.

Редът и условията за използване на АТСС са установени в Наредба №8121з-532, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.2 от Наредбата стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение, за които нарушения се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система (чл.3 от Наредба №8121з-532).

По време на извършване на процесното нарушение, действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по §6, т.65 ДР ЗДвП (нова - ДВ, бр.19/2015г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по §6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за контрол на скоростта тип „АТСС CORDON M2“, №MD1196 - същата е преминала и периодична проверка, видно от протокол №08-СГ-ИСИС/15.03.2022г. Изпълнени са изискванията на чл.4 от Наредбата - контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от Българския институт по метрология. Съставен е и протокол рег. №4332р-1793/09.01.2023г. по чл.10 от

Наредбата, в която конкретно е посочено мястото за контрол - [населено място], [улица]до №459; посоката на движение на МПС - от Околовръстен път към [улица]; ограничението на скоростта в пътния участък - 50 км./ч. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда. Няма никакво съмнение, че мобилното АТСС е било разположено временно на участъка от пътя. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. В съставения протокол рег. №4332р-1793/09.01.2023г. са попълнени важните обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис. С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че системата, заснела процесното нарушение на 09.01.2023г. в 13⁰⁴ часа е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила.

Съгласно чл.189, ал.4, изр.1, вр. чл.188, ал.2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. В процесния случай В. Р. е представител на дружеството „Маркет Пул“ ООД. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл.188, ал.2 ЗДвП. Съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП, собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал.4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл.189, ал.5 ЗДвП, нито в първоинстанционното производство. В процесния случай правилно в електронния фиш е указано, че наказанието се налага на В. Р., а не на дружеството, чийто управител се явява той. Следва да се посочи, че начинът на връчване на ЕФ е относим към неговото обжалване, но не води на самостоятелно основание до неговата незаконосъобразност. Наказаното лице своевременно и в пълнота е упражнило правото си на защита чрез обжалване на ЕФ. В тази връзка възраженията му срещу връчването на ЕФ, свързани с накърняване на правото му на защита, не се потвърждават.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във

вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Частната жалба също се явява неоснователна. Според регламента на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. В ал.4 на чл.63д изрично е предвидено, че в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д ЗАНН, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Касационният състав приема за неоснователно направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на присъдените на ответника разноски в производството пред първостепенният съд. Съобразно чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лева. За да постанови обжалваното решение, съдът е съобразил фактическата и правна сложност на делото, както и ангажираността на ответника със същото - от упълномощен юрисконсулт са били депозиран обстойни писмени бележки, съобразени с множеството наведени възражения. Предвид тези обстоятелства СРС е определил размера на юрисконсултското възнаграждение малко над минималния предвиден размер. По изложените съображения, определянето на размера на възнаграждението, с оглед обема и качеството на реално и действително оказаната правна помощ и във връзка със спецификите, сложността, продължителността и предмета на конкретното производство, изцяло съответства на посоченото от съда юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №4585/14.10.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 106^{-ти} състав, по н.а.х. дело №5574/2023г.

ОСТАВЯ В СИЛА ОПРЕДЛЕНИЕ №4149/04.12.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 106^{-ти} състав, по н.а.х. дело №5574/2023г.

ОСЪЖДА В. О. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора, сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по к.а.х. дело №1226/2024г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.